

В хаті наче гуси ночували.
 В хаті, як у віночку, і сама сидить, як квіточка.
 Дай, боже, одержу шиту, а хату крити.
 Де мир, там і лад, там є в хаті благодать.
 Дорогая тая хатка, де родила мене матка.
 Із хати світа не оглянеш.
 Коли з топленої хати іде, то й двері кидає.
 Люди добрі, тепла хата, є що їсти, є де спати — хоч зимуйте.
 Моя хата небом крита, землею підбита, вітром загороджена.
 Надворі потеплішає, то й хата порозумнішає.
 На ката й хата, як топить нічим.
 На льоду тільки дурний хату ставить.
 Нестатки гонять з хати.
 Само нічого до хати не прийде, крім біди.
 Така хата тепла, що спотієш дрижачи.
 У веселій хаті веселі люди.
 У нас вітер хату мете, сонечко хліб пече, вода сама млеться, все гаразд ведеться.
 Хата господинею красна.
 Хата не льодовня, не годиться снігу наносить.
 Хата — не ворог, коли не запалиш, то не згорить.
 Хата — як покрішка: що зговориш, то в хаті повинно пропасти.
 Хоч й рідного тата, але не моя хата.
 Хто нашу хату минає, той щастя не має.
 Хто не ризикує, той хати не збудує.
 Що хата має, тим і приймає.

У своїй хаті й кути помагають.
 В своїм дуплі сиди в теплі.
 Ліпша своя найгірша хата, ніж чужа найпрекрасніша палата.
 Своя хата — не ворог: коли прийдеш, прийме.
 Своя хата й своя доля.

Бодай ніхто не дочекав у чужім кутку вмерти.
 На світі так буває, що в чужій хаті і тріска побиває.
 Не замітай чужої хижі: дивися, чи твоя заметена.
 Не надійся на чужу хату, бо під тином доведеться умирати.
 Не носи сміття під чужу хату.
 Чужая хата такая, як свекруха лихая.
 ХИЖА
 Згоріла хижка, згоріла книжка, нічим ворожить.
 Налагодив дід хижку: то лазили кішки — стали лазить собаки.

Де добре, добре, а вдома найліпше.
 Вдома добра постіль і солома.
 В чужому домі будь привітливий, а не примітливий.
 Горе тому, що сидить дармо в дому.
 За морем тепліше, та дома миліше.
 І заєць має домівку, хоч під кущем.